

123091

Rekning till FÄLT-KOK-KÄRRA för nr. 1100.  
År 1791



# SNAPPHANEN



TIDSKRIFT FÖR KUNGL. SKÅNSKA TRÄNGEMENTET OCH DESS KAMRATFÖRENING

# SNAPPHANEN

TIDSKRIFT

för

KUNGL SKÅNSKA TRÅNGREGETET

och dess

KAMRATFÖRENING

Redaktör: Löjtnant Arne Peterson  
Ansvarig utgivare: Kapten Birger Brunnby  
Ekonomichef: Fanjunkare Yngve Löfgren

## ANNONSPRISER:

Helsida .....	200 kr
Halvsida .....	100 "
Kvartssida .....	50 "
Åttiondelssida .....	25 "
Sextiondelssida .....	15 "

Postgiro 765 71

Augusti 1962

Pris 2 kronor



## NORRA SKÅNES

*Civiltyckeri*

TELEFON 14200 HÄSSLEHOLM

## INNEHALLSFÖRTECKNING

	Sid.
REGEMENTSCHEFEN HAR ORDET	1
NAGRA GLIMTAR OM UNDERHÅLLS- TJANSTENS HISTORIA OCH FRAMTID	2
HANT VID T 4	3
INDELT SOLDAT OCH ROTEBONDE	5
FN-TJANST I KONGO	7
SKYTTE	9
FLUTONSFALTTAVLAN 1962	10
REGEMENTETS ORGANISATION	11
UTDRAG UR REGEMENTSORDER	17
SIGNALIST — NAGRA INTRYCK	19
MOTORSPORT	23
LITEN IDROTTSKRONIKA	24
SEKRETERAREN HAR ORDET	25

Omslagsbilden visar modellritning till "Fält-kokkärra" för 120 man. Början av 1800-talet.

# SNAPPHANEN

Tidskrift för KUNGL SKÅNSKA TRÅNGREGETET och DESS KAMRATFÖRENING



## Regementschefen har ordet:

Ett nytt utbildningsår har börjat för några månader sedan. Då jag nu i regementets och kamratföreningens tidning vänder mig till den nya åldersklassen har Ni redan varit i tjänst en tid vid regementet.

Från krigsmans erinran minns Ni säkert orden "samvetsgrant och efter bästa förmåga verkställa mottagna befallningar och föreskrifter". Ni har kallats till regementet för att utbildas och tränas med hänsyn till krigets krav. I ett krig vinnas inte någon framgång genom ljuma eller halvhjärtade insatser. Endast om var och en presterar sitt absolut bästa kan målet nås. Alla kan inte vara eller bli lika skickliga. Men för var och en gäller det att göra sin insats "efter bästa förmåga". Låt det bli ett rättesnöre för Er insats i utbildningen vid regementet.

Gör Ni så har Ni också lagt en av grundstenarna för det goda och nödvändiga kamratskapet vid regementet och dess förband. Alla måste kunna lita på alla och ingen får undandra sig sitt ansvar. Den som har de större förutsättningarna måste ta på sig större ansvar och större uppgifter. Ingen får svika laget genom att hålla igen och inte göra sitt bästa.

Om denna enkla och självklara regel följs är jag säker på att Ni kommer att bilda de effektiva förband som vårt land behöver i en orolig värld för att bevara vår trygghet och fred.

*Regeringschefen*



- 2/4 Börjar en förberedande kurs för polismän i flygande inspektion. Utbildningen pågår måndagar och torsdagar fram till 10/5. Ledare är arméingenjör Carwik.
- 4/4 Inrycker huvuddelen tillhörande repetitionsövningsomgång nr 3. Utbildningschef är major Folke.
- 13/4—15/4 Pågår frivillig befälsutbildning i sjukvårdstjänst. Ledare är kapten Andersson, försvarsområde 14.
- 24/4 Inrycker befäl tillhörande repetitionsövningsomgång nr 4 för befälsövning.
- 30/4 Rycker repetitionsövningsomgång nr 3 ut.

#### MAJ

- 4/5 Inrycker huvuddelen tillhörande repetitionsövningsomgång nr 4. Utbildningschef är kapten Ugge.
- 7/5 Inrycker första delen av åldersklassen 1962—1963. Det är omkring 175 elever som uttagits för underbefälsutbildning.
- 9/5 Samlas de nyinryckta i matsalen, där regementschefen hälsar dem välkomna. Utbildningsofficeren orienterar om hur utbildningen är organiserad och personalvårdsofficeren upplyser om personalvården vid regementet. Efter kaffedrickning klärrer major Viggo Olsson om Göingebygden.
- 21/5 Inrycker de värnpliktiga som uttagits för soldatutbildning. De utgör omkring 400 man.
- 23/5 Samlas de nyinryckta i matsalen för genomgång i läkhet med vad gällt för underbefälsvärnpliktiga.

#### JUNI

- 1/6 Inrycker officerare och underofficerare tillhörande repetitionsövningsomgång nr 5.
- 4/6 Inrycker värnpliktiga, som uttagits för underofficersutbildning och specialvärnpliktiga, som i det civila skall bli läkare, tandläkare och apotekare. Sammanlagt omkring 225 man.
- 4/6 Utrycker repetitionsövningsomgång nr 4.
- 5/6 Regementschefen meddelar de nyinryckta soldaterna Krigsmans erinran.
- 6/6—7/6 Regementschefen, major Folke och löjtnant Peterson deltagar i utbildningsmöte vid T 2. Mötet ledes av tränginspektören.
- 6/6 Regimentet deltar med fanvakt och en pluton i Djupadalsparken vid firande av Svenska flaggans dag.
- 7/6 Samlas de nyinryckta underofficersvärnpliktiga i matsalen för genomgång i läkhet med för underbefälsvärnpliktiga.
- 7/6 Inrycker underbefälet och vissa specialvärnpliktiga till repetitionsövningsomgång nr 5. Inryckningen sker till Ljungbyhed. Utbildningschef är kapten Lindencrona.
- 12/6 Inryckning av värnpliktiga från specialtruppernas, vilka skall utbildas till sjukvårdare och sjukbärare. Utbildningen äger rum vid 7. komp.
- 12/6 Inrycker värnpliktiga från samtliga trängregementen, vilka skall utbildas till stabsfurirer. Utbildningen äger rum vid 7. komp.
- 14/6 Militärbefälhavaren, generalmajor Curt Göransson, inspekterar åldersklassen.
- 15/6 Inrycker återstoden av repetitionsövningsomgång nr 5 till Ljungbyhed.

- 20/6—21/6 Förrättar regementschefen utbildningskontroll av underbefälsvärnpliktiga efter första skedets utbildning.
- 25/6—29/6 Instruktörsskola I gör studiebesök i Göteborg. Ledare är löjtnant Bertil Anderberg.
- 25/6—28/7 Liksom under tidigare år förlägger trängavdelningen vid Arméns underofficersskola sin trupptjänstgöring till T 4. Chef är kapten Lundquist.
- 26/6 Inryckning av värnpliktiga som skall utbildas till bilmekaniker och vapenmekaniker. Utbildningen äger rum vid 3. komp.

#### JULI

- 2/7 Inrycker eleverna vid fackutbildningskurs för värnpliktiga läkare till regementet. Utryckning äger rum 17/8. Utbildningen ledes av major Folke.
- 7/7 Utrycker repetitionsövningsomgång nr 5.
- 9/7—10/7 Förrättar regementschefen utbildningskontroll av värnpliktiga i allmänhet efter första skedets utbildning.
- 14/7 Återkommer regementets kadetter från kadettskolans sommarlinje 1962. Kadetterna fullgör trupptjänstgöring vid 1. komp fram till 31/8.
- 18/7 Regementsmästerskapet i simning äger rum i Vinslövs friluftsbad. Mera härom i idrottskrönikan.
- 23/7 Sommaruppehållet börjar för åldersklassen. Underofficersvärnpliktiga är lediga t o m 29/7 och värnpliktiga i allmänhet t o m 5/8.

*Hjut*

**HOLMERS**

*läckra bröd*

Levereras till  
**MARKETENTERIET**

**Bröderna Klingströms  
Bleck- & Plåtslageri**

REKOMMENDERAS

Telefon 103 25

## Indelt soldat och rotebonde



Torbesiktning. Teckning av V E Spurre, 1866.

I år ihågkommes på många sätt den svenska värnplikten och dess 150-åriga historia. Det kunde kanske vara på sin plats att med några rader erinra om det rekryteringssystem som har föregått den allmänna värnpliktens, nämligen indelningsverket.

Under Gustav Vasas och hans söners regeringstid använde man såsom infanteri huvudsakligen värvat folk, men då detta icke räckte tillgrepp man utskrivning. Dessa utskrivningar skedde antingen efter mantal då en man uttogs av ett visst antal utskrivningsskyldiga eller efter gårdtal då en man uttogs för ett visst antal gårdar. Härutöver användes fortfarande uppådet d v s alla vapenföra män i ett härad eller en socken sammankallades medförande egna vapen och användes för begränsade uppgifter.

Organisationen var lösligt sammanfogad och led av stora brister. Allmogen visade sig i längden ovillig att deltaga i utskrivningen till hären.

Gustav II Adolf försökte skapa bättre stadgar åt organisationen och bestämde att varje knekt skulle tilldelas  $\frac{1}{8}$  kronohemman och att han icke fick avskedas förrän efter 20 års tjänst. Också idén med landskapsregementen började ta form. Man hade i princip kommit fram till att ersätta tillfälligt rekryterade knektar med en bofast befolkning av kombinationen soldat—bonde.

Bristen på kronohemman var emellertid stor och det visade sig omöjligt att av den anledningen

genomföra projektet. Många andra problem anmälde sig och pockade förgäves på lösning. Gustav II Adolfs indelningsverk dog i sina födslovänder. Alltjämt var den kanske godtyckliga och orättvisa utskrivningen det förnämsta sättet för rekrytering. För att slippa detta erbjöd sig t ex dalkarlarna år 1621 att ställa upp och underhålla ett regemente på villkor att de för framtiden befriades från utskrivningar. Flera landskap följde senare Dalarnas exempel, så t ex Jämtland 1645 och Västerbotten 1649.

När Karl XI på riksdagen 1682 d v s för 280 år sedan genomdrev beslut om ett nytt indelningsverk, det s k yngre indelningsverket så var tanken på sättet att lösa rekryteringsproblemet inte helt ny. Efter riksdagsbeslutet följde underhandlingar mellan konungen och allmogen om "det vissa och ständiga knektheället". Underhandlingarnas resultat var formliga kontrakt mellan konung och allmoge i de olika landskapen, en kontraktskrivning som gick raskt undan. Indelningsverket förelåg i huvuddrag färdigt under Karl XI:s livstid och bestod ända till 1800-talets slut. Som kuriosum kan nämnas att ännu i dag finnas indelta soldater i tjänst visserligen fåtaliga och vid hög ålder trots att indelningsverket varit avskaffat mer än 60 år. Kontraktet mellan konungen och allmogen innebar att varje landskap skulle inom sitt område sätta upp ett regemente på 1200 man. Landskapstanken var ett arv från Gustav II Adolfs



indelningsverk. Varje man från regementschef till den menige soldaten skulle i fred vara bosatt på boställe eller torp. Allmogens ålag soldatens underhåll i fred: Bostad, kläder, avlöning. Regementets område eller stånd indelades i 1200 rotar vilka var och en anställde och underhöll en soldat.

Rotarna sammanfördes till ett antal av 150 till ett kompaniområde varvid man sökte få alla rotar till ett kompani från samma härad. Kompaniet fick sedan namn efter häradet t ex Konga kompani.

Ett landskapsregemente bestod av åtta kompanier. Kompaniet indelades i sex korpralskap under befäl av en korpral. Korpralskapet omfattade tjugofem man från intill varandra liggande socknar. Två korpralskap bildade en avdelning under befäl av en furir, förare eller sergeant.

Den gård på vars mark soldattorpet förlades kallades stamrote. De bönder som tillsammans skulle hålla soldat utsåg inom sig en rotmästare för ett år i sänder. Rotemästaren företrädde roten inför soldaten, samlade ihop hans avlöning m m. Han förvarade också i vissa delar av landet rotekistan i vilken soldatens uniform och utrustning förvarades. Den indelta armén var en armé med mycket hög beredskap. Soldatens utrustning fanns i fred lätt tillgänglig hos honom eller hos rotmästaren, han genomgick årlig utbildning, organisationen var fastställd och beprövad och han kunde lätt kallas till kompaniets och regementets mötesplats. Befälet var också bosatt inom regementets område. Så t ex bodde kompanichefen inom kompaniets stånd mitt bland sina soldater. På många ställen fanns också kompaniets trossbod intill kaptenens boställe.

En central plats inom regementets stånd utsågs till övningsplats. Många av dessa övningsplatser äro ännu i dag i bruk t ex Ljunghed, Revingshed, Skillingaryd, Ränneslätt m fl.

Livet inom ett indelt kompani i fred såväl hemma på roten som under övningarna på mötesplatsen var mycket patriarkaliskt. Befälet och då enkannerligen kompanichefen skulle allt bestyra. Han bestämde vad de nyanställda rekryterna skulle heta, om soldaten ville gifta sig skulle hans blivande hustru uppvisas för kompanichefen för godkännande, han skulle se till soldaternas bostäder m m. Ännu 1889 års tjänstreglemente föreskriver t ex "Närmaste tillsyn över soldattorpen i avseende på å byggnaders vidmakthållande och laga bestånd efter regementets och ortens knektekontrakt och särskilda författningar åligger vederbörande kompanichef".

Vår tids moderna interna postgång på regementet har även sin föregångare i den indelta armén.

## Hässleholms Målerifirma

G. H. ANDREASSON

Telefon Verkstoden 11119 - Bostoden 11118

SKOHANDLA

hos

# SOLID

ROINGEGATAN - Telefon 105 22

Ring 107 25 när det gäller

SPECERIER - KONSERVER - FRUKT - KONFEKTYRER

# LUNDBÄCKS

SOLGARDEN - HÄSSLEHOLM

"För fortskaffande av tjänstemeddelande som fordra större skyndsambhet än som kan vinnas genom användande av allmänna posten skall soldatpostgång vara inrättad.

Försändelsen fortskaffas utan dröjsmål . . . , skall fortskaffningen ske genom natt och dag fäster avsändaren en fjäder i lacket."

Disciplinen var hård och summarisk. 1798 års krigslagar som gällde till 1860 föreskriver bl a att "den som förpantar, förstör, byter eller säljer någon del av munderingen straffas första gången med trettio slag av katten".

En soldat som år 1822 "omhändertagit" en brännvinstumlare dömdes mista livet och varda hängd. Straffet förvandlades dock till 16 dagars fängelse på vatten och bröd.

Någon utländsk motsvarighet till det svenska indelningsverket har icke funnits någonstans i världen. Ur social synpunkt ha de indelta soldaterna utgjort en betydelsefull samhällsgrupp i vårt land. Många gånger voro de de enda i byn som kunde läsa och skriva. I Dalarna fungerade soldaterna som skollärare. På regementsmötena kom soldaten i kontakt med nya människor och spred nya idéer i avsides belägna socknar och byar.

Man beräknar att under de gångna 280 åren ha i de cirka 25 landskapsregementena ungefär en kvarts million indelta soldater tjänstgjort. Hur många av oss äro inte ättlingar av indelta soldater. Ni som t ex heter Frid, Käck, Hurtig, Tapper, Fröjd, Svärd, Rask, Hägg, Lilja och Blad.

Cläs Florén

## FN-tjänst i Kongo

*Major H Folke har stått till FN:s förfogande i Kongo under tiden 20/1—25/7 1961. I föregående nummer av Snapphanen gav han några glimtar från sin tjänstgöring där. Han fortsätter i detta nummer med att berätta om folket i Kongo.*

I föregående artikel (nr 2 1961) berördes underhållstjänstens arbetsuppgifter i stora drag. Något försök att bedöma landets situation och den sannolika utvecklingen gjordes icke och ett sådant försök kommer ej heller att göras i denna artikel. En sex månaders tjänstgöring i ett främmande land är en allt för kort tid för att kunna göra en sådan bedömning även om vi ganska ofta i artiklar och böcker serveras recept på hur utvecklingen skall tillrättaläggas i långt avlägsna länder, där författaren kanske vistats någon eller några månader.

Utvecklingen i Kongo har efter stridigheterna hösten 1961 glidit in i lugnare färör. Triangel-dramat mellan Adoula i Leopoldville, Gizenga i Stanleyville och Tshombe i Elisabethville har reducerats till en dragkamp mellan Adoula och Tshombe. Förhandlingarna mellan dessa herrar uppvisar emellertid så många, i varje fall för vårt tänkesätt förbryllande kastningar mellan vänskap och bitter fiendskap, att man måste fråga sig om våra (= europeiska) värdenormer överhuvudtaget kan användas vid en bedömning av människors handlingssätt i denna del av världen.

I den villa där stf flygchefen, sambandsofficeren och författaren bodde under tjänstgöringen i Leopoldville, sköttes hushållet av två kongoleser, en kock och en huspojke. Kocken hade tidigare arbetat hos en italiensk familj i tre år och innan familjen återvände till Italien kom vi överens om att överta honom. Det är tyvärr inte möjligt att ange åldern på våra kongolesiska medhjälpare. De visste ej själva detta och tycktes fullkomligt obekymrade om denna brist på vetande. Om någon mot förmodan här hemma skulle ha undgått folkbokföringens grepp, skulle detta i varje fall betraktas som någonting mycket märkligt. Varje anställd kongoles hade en arbetsbok, men denna upptog endast hans namn och de anställningar han haft. Var och när han var född fanns ej upptaget. I ett land där solen alltid går upp kl 0610 och ned kl 1810 är det kanske naturligt att män-

niskan tappar räkningen på dagar och år, men orsaken kan också ligga betydligt djupare än så, nämligen i själva grunduppfattningen om människans värde. Inte på det sättet att människan skulle vara mindre värd, men kanske så att individens roll i släktkedjan är mer betydelsefull än individen själv.

Det är väl en allmän uppfattning hos oss att den svarta kvinnan föder sitt barn i hyddan utan några större arrangemang. Så går det emellertid inte till. Den blivande modern går till närmaste barnbördshus för att föda sitt barn. Hon går inte ensam utan följd av fadern och övriga barn. Det kan bli en anseelig procession på 8—10 personer. Familjen bor tyst och snällt under mammans säng och visar en rörande hjälpsamhet. Alla sysslor, utom läkarens, utföres av familjen och den nya familjemedlemmen omfattas med all tänkbar kärlek och omsorg. Ankomsten av en ny familjemedlem är en stor och betydelsefull händelse. Den senare visade likgiltigheten för dagen och året kan därför inte skrivas på glömskans konto utan måste ha någon annan orsak.

En katolsk präst, som tillbragt hela sitt liv i norra Katanga och försökt komma den svarte mannens tankesätt nära, skrev en bok om sina iakttagelser i avsikt att underlätta arbetet för nya präster. Boken sändes till biskopen för godkännande, men blev ej godtagen och följaktligen aldrig utgiven. Den finns endast i fyra maskinskrivna exemplar. I yttersta korthet framhålls följande i denna bok. Det är den mänskliga livskraften (la force vitale) — själen — som är det centrala i tron och tillvaron. Familjen och stammen är beroende av denna livskrafts oavbrutna kedja, som icke får brytas. Människan får för en tid lämna sin by, men hon måste alltid komma tillbaka annars bryts kedjan och då blir hon evigt förtappad. Livskraften kan ej förstöras, att döda någon eller att bli dödad har därför ingen betydelse, livskraften (själen) kan ej dödas utan lever vidare i familjen (stammen) så länge den tillfällige bäraren icke



bryter kedjan med familjen och stammen. När den vite mannen kom och behärskade kunskaper och färdigheter som den svarte mannen icke kunde förklara, beredde detta i och för sig icke några bekymmer för den svarte mannen. Han förklarade allt detta med att den vite mannen hade en större livskraft och följaktligen skulle man med glädje tjäna denne. När nya generationer av svarta genom utbildning blir delaktiga av dessa kunskaper och färdigheter, som tidigare så enkelt tillskrevs den vite mannens starkare livskraft, då men först då råkar den svarte mannen ur balans. Eftersom allt detta egendomliga tydligen icke är en yttring av livskraften då kanske hela tron på denna livskraft är felaktig och den svarte mannen börjar vackla i sin egen tro.

Problemet är svårlöst. Det är mycket enklare att utgå ifrån att den svarte mannen utan vidare är beredd att mottaga och likvärdigt tillgodogöra sig och använda den hjälp av olika slag, som omvärlden nu tävlar om att ösa över länderna i Afrika, men det är inte säkert att så är fallet. Det berättas att en företrädare för sistnämnda uppfattning kom till en hydda någonstans i östra Kongo. Framför hyddan satt en man och filosoferade. Den vite mannen började efter vederbörlig hälsningsceremoni att tala om den utveckling, som man nu stod inför och den standardhöjning, som skulle följa utvecklingen i spåren. Den svarte mannen lyssnade uppmärksamt på allt detta och till slut kom han med sin motfråga. Hade han ej tillräckligt hög standard, han som dock hade fem hustrur, som arbetade åt sig så att han själv ej behövde göra någonting annat än jaga och fiska, när det var tid för detta och när det roade honom. Han hade visserligen ingen radio och ingen bil, men vad skulle han med sådant. Han var helt nöjd med sin tillvaro.

Låt oss avslutningsvis återgå till våra manliga hembiträden i villan vid Leopoldville. Villans läge i utkanten på staden och i närheten av en av kongolesarméns förläggningar gjorde trakten en smula osäker. Inbrott gjordes ofta i kringliggande villor, men aldrig i vår villa. Våra huspojkar höll troget vakt. De rörde aldrig någonting. Det skulle inte fallit dem in att ens ta cigaretter, som alltid låg framme. De arbetade glatt och villigt och satte en ära i att sköta sina sysslor. Enligt landets lag var de fria på söndagarna, men den yngre pojken, som väl kunde vara 17 år, kom gärna även på söndagarna då han fick extra betalt. Han hade då en kamrat med sig som han presenterade som sin broder, men då denne broder varje söndag bytte utseende, ställde vi oss lite tveksamma, men



Jägare från Kivu-provinsen.

vi forskade aldrig i frågan, utan lät båda göra sitt arbete och gav dem samma betalning. Förmodligen hade Jean, så hette vår yngre huspojke, mycket roligt åt att han kunde lura oss och låta goda vänner tjäna en slant. Det ansågs mycket eftersträvarvärt att vara huspojke i Kongo. Det var ett relativt välbetalt och lätt arbete. Vid denna tidpunkt, och förhållandet torde vara detsamma nu, var det ont om arbete i Leopoldville. Antalet arbetslösa uppgick till någonting mellan 50—100000. De som hade arbete måste som regel utöver sin egen familj försörja en större eller mindre del av släkten. Ryktet att någon hade arbete spreds med stor snabbhet till hembyn och det ansågs som någonting självklart att den som hade arbete, skulle svara för den övriga släktens försörjning.

## Television — Radio

av ledande märken  
Goda betalningsvillkor

MISSIONSBOKHANDELN I HÄSLEHOLM AB

# SKYTTE

Sedan några månader tillbaka har T 4 i likhet med de flesta andra militära förband en egen skytteförening. Tidigare har det frivilliga skyttet inom regementet bedrivits inom en sektion under Hässleholms Skyttegille, vilken svarat för gevärs- och automatvapenskyttet, medan pistolskyttet handhåfts av T 4 Pistolskytteklubb. Nu har man i stället samlat allt skytte i en gemensam förening med tre sektioner, en för vardera gevärs-, automatvapen- och pistolskytte.

Idén att bilda egen skytteförening för regementet hade diskuterats man och man emellan under något år och kontakt hade också tagits med Hässleholms Skyttegille och T 4 Pistolskytteklubb för att undersöka dessa förenings inställning. De var positivt inställda, och då intresset för en egen skytteförening tycktes vara stort bland befälet, sammankallade initiativtagaren major Folke ett sammanträde med befälskärnorna 21/3 i år. Till sammanträdet hade också inbjudits ordföranden i Kristianstads läns skytteförbund major Lundin och ordföranden i Hässleholms Skyttegille ingenjör Soneson samt givetvis ordföranden i T 4 Pistolskytteklubb, kapten Florén. Mötet beslöt att bilda T 4 Skytteförening och valde en styrelse, som konstituerade sig på följande sätt:

Ordförande	Major Folke
Vice ordförande	Löjtnant Peterson
Sekreterare	Överfurir A Jönsson
Vice sekreterare	Sergeant Wahlberg
Kassaförvaltare	Förvaltare S A Sjöström
Som övriga styrelseledamöter	Kapten Florén Sergeant S Nilsson

För att leda verksamheten i de olika sektionerna utsågs:

Automatvapensektionen:	Sergeant Wahlberg och furir Hulén
Gevärssektionen:	Sergeant S Nilsson och överfurir K Lindkvist
Pistolskyttesektionen:	Kapten Florén, förvaltare Ek och sergeant Löfgren

Föreningen har nu verkat under något mer än ett kvartal och hunnit avverka ett antal fältskjutningar och skolskjutningar på de olika vapnen samt hunnit deltaga i flera tävlingar anordnade av andra föreningar. Framgångarna har kanske inte varit så stora och tävlingsresultaten inte alltid så lysande, men det blir nog bättre då igångsättningsmotsånden är övervunnen och föreningen har hunnit komma igång riktigt.

Föreningen är givetvis angelägen om att behålla de gamla skyttarna men är kanske ändå främst inriktad på att nå ungdomarna bland befäl och bland värnpliktiga och intressera dessa för skytte, så att de även efter avslutad militärtjänst fortsätter med skytteverksamheten. För de värnpliktiga finns sedan någon månad tillbaka anordnad pistolskytteutbildning om onsdagskvällarna, varvid tillfälle erbjuds att eröbra pistolskyttemärket. Mot-

svarande skjutning med kpist kommer att anordnas då semesterperioden är slut fram i september. Dessutom finns naturligtvis tillfälle för de värnpliktiga, som är medlemmar i skytteföreningen, att deltaga i tävlingar anordnade av föreningen eller till vilka föreningens medlemmar inbjudits. Dessa tävlingar kungörs på regementsorder. Vad gevärskyttet beträffar finns planer på att under vinterhalvåret anordna korthållsskytte om lämplig uppvärmd lokal kan få disponeras, vilket inte tycks vara omöjligt. Det finns förstås ett "om" till, och det är om pengarna räcker till för anskaffning av vapen. För att bli en möjliggöra detta, uppmanas alla skytteintresserade vid regementet, befäl, civilanställda och värnpliktiga, att stödja föreningen ekonomiskt genom att bli aktiva medlemmar för en så låg årsavgift som 2:— kr för värnpliktiga och 5:— kr för övriga.

Med ökade ekonomiska tillgångar och — inte minst — vilja att aktivt medverka i skytteverksamheten inom T 4 Skytteförening bör denna ha alla förutsättningar att växa sig stark och få ett känt och aktat namn inom skyttekretsar.

Sven Sjöström

## RENFELDS BIL-AB

Auktoriserad G.M.-försäljare

HÄSLEHOLM

Tel. växel 14015



Firma Germania Tel. 104-11

Inneh.: UNO PERSSON

— Kontor och lager Finjagatan 6 —

Alltid på lager beg. militärkläder och skodon, ridpersedlar och seldon, skinn- och regnkläder. TALT SALJES och UTHYRES.

Specialité: Grövre arbetskläder



## Plutonsfälttävlan 1962



Segrande platonen vid plutonsfälttävlan — 3. komp 2. plut (underbefälsvärnpliktiga i motorjänsst) mottager regementschefens vandringpris i samband med avtäckningen 20/3. Plutonchef är jänsik Engqvist.

Många kvällar ser man fram emot med glad förväntan eftersom man har planerat något roligt eller kanske bara är på gott humör. Andra kvällar väntar man sig inget gott av och ser följaktligen knappast på dem med några andra känslor än en pirrande olust. Den torsdagskväll när plutonsfälttävlan skulle börja var en typisk kväll av det senare slaget. Ingen kan väl påstå att en plutonsfälttävlan är ägnad att i nge några lustförmimmelser. Den hade länge hängt framför oss som ett spöke, ett mörkt, fiendligt hinder mellan oss och den hägrande utryckningen. Länge hade vi diskuterat alla de rykten om dess olika moment, som hade varit i omlopp — marsch mil efter mil, nattorientering både individuellt och i grupp, cykelorientering och annat konditionskrävande. När därför det officiella programmet för fälttävlan kom upp på kompaniets anslagstavla, var den första känslan en viss lättnad. Plutonsfälttävlan 1962 bestod enligt programmet av 1) Nattorientering i pluton 12 km,

2) Vila 30 min, 3) Marsch i pluton 9 km, 4) Vila 4 timmar och 5) Marsch i pluton 5,5 km med vissa inlagda moment (handgranatkastning, poängorientering, skjutning och teoretiskt prov). Så såg det ut på papperet, och nu återstod det bara att omsätta det hela i kall och hård verklighet.

Vi hade varit ute på manöver, den stora slutövningen i räddning och röjning, och kommit hem på onsdagskvällen. Under torsdagen sysselsattes vi med materielvård, som för övrigt hade karaktären slutgiltig inför inlämningen och alltså fick oss på angenäma mucktankar. Tjänsten slutade som vanligt omkring klockan 1700, och vila vidtog, en vila, som skulle avbrytas relativt snart före starten i fälttävlan. Vi använde de korta kvällstimmarna till att packa vår utrustning (kappa, torra strumpor och underkläder, kokkärl m m) och i övrigt på bästa sätt bereda oss inför de strapatser, som skulle följa. Strax före klockan 2100 torsdagen den 15. mars stod vi uppställda utanför kasernen

utrustade med ett inte alltför gott humör och alldeles för tunga ryggsäckar. Vi marscherade bort till gymnastiksalen, där vår utrustning kontrollerades, och därefter vidtog väntan på rätt starttid. Plutonsbefälet tog del av bestämmelserna för första sträckan, och minsann — var det inte fiendligt patrullverksamhet i området! Så blev klockan 2130, plutonen ställde upp utanför gymnastiksalen, man hörde ett avdelning framåt marsch och där var vi iväg. En natt, som vi hett önskade skulle ta slut så fort som möjligt, slöt sig kring oss.

Den inledande nattorienteringen var uppdelad på olika sträckor med kontroller mellan på vanligt sätt. Ungefär hälften av de dryga 12 kilometrarna tillryggalade plutonen samlad och den andra delen uppdelad på tre grupper, som olika vägar tog sig fram till samma mål, ibland efter att ha letat upp var sin specialkontroll. Vädret var strålende, himlen var fullständigt klar, och stjärnor och en anslående halvmåne förlänade landskapet drag, som 1800-talets romantiker skulle ha blivit förtjusta i — dvs om de inte hade varit mitt uppe i en plutonsfälttävlan. Natten var bitande kall, men så länge man håller sig i rörelse, märker man inte kylan, och den är då närmast en fördel. Så fort vi rastade några minuter vid någon kontroll, trängde sig emellertid kylan på och gjorde det omöjligt att någon längre tid ligga på marken och ta igen sig. Ju längre vi höll på, desto mindre såg vi också av den vackra natten. Ryggsäcken tyngde på ryggen, remmarna trängde in i axlarna och fötterna var inte i allra bästa kondition. Man började bli orolig för hur fortsättningen skulle gestalta sig. Tröttheten spred sig mer och mer i kroppen, och man genomströmmades faktiskt redan i början av orienteringen många gånger av tankar på att bryta och ånger över att man inte i alla fall hade försökt bli sjukskriven dagen innan. Man kom visserligen så småningom in i den automatiska, reflexstyrda marsch, som blir resultatet när man har gått länge, men helt kunde man inte koppla bort hjärnan, eftersom marschen delvis gick i terräng och man där hela tiden måste koncentrera sig på att sätta fötterna rätt och hålla kontakten med de övriga i gruppen. Man kan bli förtvivlad till desperation av att gå över några fält med hårdfrusna plogfåror — något värre underlag för marsch är svårt att tänka sig — eller av att flämtande rusa fram i snårskog med massor av grenar, som slår tillbaka från de framförvarande, så att ögonen hela tiden reflexblinker och kvistarna svider i det köldpinade skinn. Och när man tycker att man har gått flera nätter i sträck så är klockan bara halv elva och massor av kilometer är kvar. Men den underbara

stund kommer, när målet för orienteringen är nått och man är berättigad till hela trettio minuters vila innan man tar itu med sträcka två — marschen på cirka en mil. Klockan halv ett på natten nådde vi slutet på vår orientering — och det var ungefär som att slå huvudet i en vägg. Omedelbart före sista kontrollen hade någon räknat ut, att vi hade 6—7 km kvar, och det var därför med förtvivlans mod vi gav oss iväg. Redan efter ungefär en kvart var vi vid nästa kontroll, och det tog en stund innan den sömniga häpnaden över att det inte var längre till den kontrollen ersattes av den jublande vissheten att den värsta delen av vårt eldprov var över.

Vi vilade alltså en halvtimme. Insvepta i våra kappor åt vi huttrande några smörgåsar och drack varmt kaffe, som vi hade haft med oss från matsalen. Atskilligt utvilade och på ett utmärkt humör kunde vi sen vid ettiden ge oss ut på landsvägs-marschen om ca nio kilometer. Vi hade åter förmåga att njuta av natten, som fortfarande bjöd oss sitt allra vackraste mänsken och sin allra sprödeste kyla. Marschen var ju mer rutinbetonad än orienteringen: efter de senare årens dåliga resultat i plutonstävlingar har man ökat antalet marscher under utbildningsåret, och detta visade sig nu ge önskat resultat. Vi kom som väntat snart in i den automatiska marschtakt, som gav oss möjlighet att föra intressanta samtal och ha riktigt trevligt. Precis som vanligt under marscher samtalandes det sedan allt mindre och mindre i takt med den försämrade konditionen, och det blev svårare och svårare att hålla farten uppe. Vägen verkade misstänkt lång, och man började undra om vi hade missat målet och var på väg in på andra varvet. Fötterna började göra sig påmindra på allvar — det var tydligt att blåsor var under bildning både här och där. Humöret och tempot sjönk gradvis — till en viss punkt, den punkt, där en del börjar känna igen

**KLIPPAS eller RAKAS**

gå till STRÖANDER & SJÖÖ

Frykholmstgatan 2 - Telefon 109 49

HÄSSLEHOLM

Fullständig  
service

**BP** OLJOR, BENSIN  
DIESEL

FINJAGATAN 24

TELEFON 125 50

Innehavare: ERIK LINDH

## REGEMENTSSTABEN 1962

### STABSVAVD MED REGEXP

<i>Stabsch</i>	Mj Murray
<b>Regexp</b>	
<i>Expförest</i>	Förv Ek
<i>Expvoff</i>	Fj Fält
<i>Exsbef, tillika</i>	
<i>C bolförrådet</i>	Rustm Larsson
<i>C budcentralen</i>	Rustm Leidhagen
<i>Kabitr</i>	Fru Kaldén
<i>Kontors- och</i>	
<i>skriv</i>	Fru Nellbring
	Frk Andersson
	Frk Olsson
	Fru Nilsson
<i>Telefonist</i>	
<b>Rättsvårdsdet</b>	
<i>Anditör</i>	Rådman Grönwall
<i>Förberedare</i>	Mj Murray
	Mj Folke
	Mj Thord
<i>Bevakare och</i>	
<i>stallregisterför</i>	Fj Fält
<b>Personalvårdsdet</b>	
<i>C och PVoff</i>	Kn Ramstedt
<i>Stf PVoff</i>	Stabsch
<i>Regpator</i>	Kyrkosjv Elander
<i>Kontakent</i>	Herr Holmgren

### VAKTCH

<i>C</i>	Rustm Hedblom
<i>Örriga</i>	Rustm Wennerhäll
	Rustm A Johansson
	Rustm C Johansson

### MOBILISERINGSVAVD

<i>C</i>	Kn Kinnman
<b>Mobdet</b>	
<i>C</i>	Kn Jegerhjelm
<i>C B-det, expvoff</i>	
<i>och kryvoff</i>	Fj Palmér
<i>Kabitr</i>	Herr Andersson
<i>Kontorsbitr</i>	Fru A-G Andersson
<b>Personaldet</b>	
<i>C</i>	Kn Brunby
<i>Registratör</i>	Förv Carlsson
<i>Expvoff</i>	Fj Lohmin
<i>Uoff i förlag</i>	Fj Andersson
	Fj Bengtård
<i>Kabitr</i>	Fru B Nilsson
	Fru Christoffersson
<i>Kontorsbitr</i>	Fru Ekedahl
	Frk Brinck
	Fru Olsson
	Frk Nilsson
	Fru Svensson
	Frk Solander
<b>Sbdet</b>	
<i>C</i>	Kn Oldensten
<i>Stf</i>	Kn Döös
<i>C tgf</i>	Ofu S-Å Andersson
<i>Tgf</i>	Ofu Toft
	Ofu Sax
<b>Förrådsavd D</b>	
<i>Tillsyningsman</i>	Herr Plogare
<b>Förrådsavd V</b>	
<i>Tillsyningsman</i>	Fj Franzén

### UTBILDNINGSAVD

<i>Utbildningsvoff</i>	Ovl Länning
<i>Utbildningsadj</i>	Lt Peterson
<i>Repövndet</i>	Kn Ramstedt
	Kn Block
	Kn Döös
<i>Förrådsdet</i>	
<i>Idrottsvoff</i>	Kn Ramstedt
<i>Idrottsvoff</i>	Serg Wahlberg
<i>Idrottsvoff</i>	Ofu A Jönsson
<i>Ornamtsförråd,</i>	
<i>alm</i>	Ofu Stig Larsson
<i>Ornamtsförråd,</i>	
<i>sv</i>	Rustm Övöld
<i>C övnanordningar,</i>	
<i>atomhus</i>	Ofu Hartman
<i>C övnanordningar,</i>	
<i>isombus, filmaff</i>	Rustm Ekenberg
<i>Instruktion-</i>	
<i>skitörskor</i>	Syster Ester Svensson
	Syster Marit Lange

### SJUKVÅRDSVAVD

<i>Reglak</i>	Reglak Hagberg
<i>Batlak</i>	Batlak Rignell
<i>Syjsförrådsförv</i>	Förv Isendahl
<i>Läkemedels-</i>	
<i>Ösköt</i>	Syster A-L Haglund
<i>Tandpoljörst</i>	Tandlak Wahlström
<i>Tandsköt</i>	Syster B Martinsson
	Syster U Terve
<i>Expförest</i>	Ofu U Bengtsson
<i>Expförest stf</i>	Ofu Sten Larsson
<i>Ffmän:</i>	Ffman Bengtsson
	Ffman Jönsson

### KASERNVÅRDSVAVD

<i>Kasernvoff</i>	Kn Rune
<i>Kasernvoff</i>	Fj Johansson
<i>Kasernvoff</i>	Rustm Wettergren
<i>Maskinch</i>	Maskinch Möller
<i>Reparatörer</i>	1. reparatör Johansson
	1. reparatör Sävmor
	Reparatör Pihlsson
	Reparatör Sandberg
<i>Värmeskötare</i>	Värmesköt Källqvist
	Värmesköt Persson
	Värmesköt Jeppsson
<i>Eldare</i>	Eldare Viberg

### TYGVAVD

<i>Tygvoff</i>	Kn Carlquist
<i>Regvoving</i>	Aing Carrwik
<i>Tygförrådsförv</i>	Förv Önerby
<i>Tygvoff</i>	Fj Finnberg
<i>Expvoff</i>	Fj Boo
<i>Tör, vapn</i>	1. thv Jönsson
<i>Tör, motor</i>	Thv Öberg
<i>Tör, snickeri</i>	Thv Johansson
<i>C motförrådet</i>	Ofu G Andersson
<i>C besökskäll</i>	1. ate Hagewitz
<i>C skjuthuset</i>	Rustm Hyllén
<i>Ffmän:</i>	
<i>Motförråd</i>	1. ffman Bergqvist
<i>CUT</i>	Ffman Bengtsson
<i>Anförrådet</i>	Ffman Wahlman
<i>Tygexp</i>	Ffman Svalner
<i>Sadelmak:</i>	O Erlansson
<i>Cmek:</i>	N Lundblad
<i>Drivmanläggning</i>	Farb Bengtsson
<i>Svår- u spidhall</i>	Farb Thelander
<i>Kabitr</i>	Fru Bengtsson
<i>Kontorsbitr</i>	Frk Rundström
	Frk Axelsson

### INTAVD

<i>Regis</i>	Kn Rune
<i>Intförrådsförv</i>	Förv Andersson
<i>Expvoff</i>	Fj Lundgårdh
<i>Ffmän</i>	1. ffm Carlsson
	Ffman Lindgren
<i>Kabitr</i>	Fru Roud
	Fru Asp
<i>Kontorsbitr</i>	Fru T Nilsson
<i>Skribitr</i>	Frk Andersson
<i>Köksförest</i>	Frk Muntzing
<i>Bitr köksförest</i>	Fru Waldemarsson
<i>Marktensteriet</i>	
<i>förest</i>	Fj Lundgårdh
<i>hasnor</i>	Fru Rosenberg

### KASSAAVD

<i>Kassach</i>	Förv Almtig
<i>Kaschriv</i>	Fru Wikner
<i>Kontorsist</i>	Frk Olsson
<i>Kontorsbitr</i>	Frk Larsson

## Utbildningsorganisation för utbildning av åldersklassen 1962—1963 (sommarhalvåret)

I. BAT (skolbat) Chef: Mj Folke Stabsuoff: Fj Liedholm Uoff i förf: Fj Dorpö

<b>1. komp (skolkomp)</b> Kasern Virgin och sommorförläggningen	<i>Chef:</i> Kn Jakobsson <i>Stf:</i> Lt B Anderberg <i>Adj:</i> Fj Lindén <i>Uoff i förf:</i> Ofu Noedström	<b>8. komp (läkkomp)</b> Kasern Johnsson	<i>Chef:</i> Kn Pässe <i>Adj:</i> Fj Lundborg
<b>1. plut (IS I)</b> (8) Fj Myörnmark Ofu K E Johansson	<b>5. plut (FplutchS Tp)</b> (25) Lt R Anderberg (f o m 30/7) Fk Holm (f o m 14/7) Serg Larsson (f o m 9/7) Kd Håkansson Kd Gällstad	<b>1. plut (PlutchS Läk)</b> (28) Lt Nilsson Ofu Sven Larsson Ofu K E Persson	<b>4. plut (FB Läk)</b> (32) Fj Jönsson Fu Törnqvist Fu B R Karlsson
<b>2. plut (BS I)</b> (19) Fk Enqvist Serg S Nilsson Fu Hansson	<b>6. plut (PlutchS Am)</b> (34) Lt Hansén Serg Wahlberg Serg Renwert	<b>2. plut (PlutchS Läk)</b> (27) Lt Anderberg Ofu R Andersson Ofu Brendheden	<b>5. plut (FB Läk)</b> (37) Fk Lange Fu Arvell Fu Osberg Fu A Svensson
<b>3. plut (FplutchS Tp)</b> (25) Lt Hansén (f o m 1/9) Serg Elofsson Kd Mohlin Kd Vackbe	<b>7. plut (PlutchS Sjö)</b> (28) Lt Hjelmsedt Serg Larsson	<b>3. plut (FB Läk)</b> (30) Fj K Persson Ofu K Bengtsson Fu A Svensson	
<b>4. plut (FplutchS Tp)</b> (25) Lt Wetterlundh Serg Trygg Kd Smith Kd Andersson			

Kasernkomp Kasern v Heideman 1. vån	Repövnförb	Centrala instrgrp
<i>Chef:</i> Kn Sylvan <i>Adj:</i> Fj Jörneog <i>Uoff i förf:</i> Rustm Nilsson <i>Matubef:</i> Ofu Abrahamsson	Fj Ohlsson Fj Granér Fj H Johansson Fk Spöholm Fk Svensson Fk Lindulf	Skydd mot ABC-strids- medel Serg Löfgren  Mottjänst Förv Sjöstrom Ofu Håkansson Ofu Thuresson Ofu Henriksson Fu H Jönsson



# UTDRAG UR REGEMENTSORDER

II. BAT (övnbat) Chef: Mj Thord Stabsuff: Fj Lidholm Uoff till förf: Fj Darpo

2. komp (stabskomp) Kasern Karlsborg	3. komp (tpkomp, reppfut) Kasern Möller	4. komp (intkomp) Kasern Landskrona	6. komp (sjvkomp) Kasern v Heideman 2, vän
<p><i>Chef:</i> Kn Oldensten <i>Sf:</i> Kn Larsson <i>Adj:</i> Fj Löfgren <i>Ukeltf:</i> Ofu S A Andersson (detsld)</p> <p><b>1. plut (Vpl Ah Sign Tfn)</b> (28) Serg Cronholm Ofu P E Persson Ofu Sandin Fu Malmqvist</p> <p><b>2. plut (Vpl Ah Sign Tgf)</b> (26) Serg Mårtensson Ofu Toft Ofu Göthenqvist</p> <p><b>3. plut (Vpl Ah Trf)</b> (30) Serg C G H Nilsson Ofu B Linåkrivst Ofu Ask Fu Niesel</p> <p><b>4. plut (Ubofvpl Pi)</b> (26) Serg K G E Bengtsson Ofu Jonsson Fu Wanastadius</p>	<p><i>Chef:</i> Kn Kalling <i>Sf:</i> Lt Sjöo (f o m 20/8) <i>Adj:</i> Rustm Hagberg</p> <p><b>1. plut (Ubofvpl Mot)</b> (36) Serg B G Bengtsson Ofu Lund Fu Malmström Fu Olsson</p> <p><b>2. plut (Vpl Ah Mot)</b> (32) Serg Maithe Ofu S A Karlsson Fu Johansson Fu Klint</p> <p><b>3. plut (Vpl Ah Am)</b> (29) Serg K E Nilsson Ofu Stenbåsen Fu Esbjörnsson</p> <p><b>4. plut (Ubofvpl + Vpl Ah bil- och vapenmek)</b> (57) Fj Bengtsson Ofu H Andersson Ofu N Karlsson Fu U F G Nilsson</p>	<p><i>Chef:</i> Kn Ugge <i>Sf:</i> Lt Parsberg <i>Adj:</i> Ofu N Johansson</p> <p><b>1. plut (Ubofvpl Int)</b> (35) Lt Hellström Serg Lindell Ofu Skoglund Ofu I Jönsson</p> <p><b>2. plut (Vpl Ah Int)</b> (28) Fj Kåhjer Ofu Eriksson Fu L H E Jönsson Fu Thuvesson</p> <p><b>3. plut (Vpl Ah Int)</b> (33) Fj Rhodin Ofu Lindkvist Fu Järnhäll Fu J A Jakobsson</p> <p><b>4. plut (Vpl Ah Mot)</b> (35) Fj A Persson Ofu Moquist Ofu Leanderström Ofu Möller</p>	<p><i>Chef:</i> Kn Lindencrona <i>Sf:</i> Fj Rydenvik</p> <p><b>1. plut (Ubofvpl Sju, V)</b> (29) Lt Nilsson (f o m 30/7) Serg Fröjd Fu J L O Nilsson Fu Sjöstrand Fu Nordblad</p> <p><b>2. plut (Vpl Ah Sju, V)</b> (40) Serg Widen Ofu Sjöstrand Fu Hedin Fu Larsson Fu R Jakobsson</p> <p><b>3. plut (Vpl Ah Sju, Tp)</b> (29) Fj Nilsson Ofu Magnusson Fu N B Ek Fu Björk Fu Persson</p> <p><b>Fackutkurs vpl läk</b> (30) Rustm Nilsson</p>

7. komp Kasern v Heideman 3, vän	
<i>Chef:</i> Kn Eek <i>Adj:</i> Ofu Tell	
<b>1. plut (StabsfuS)</b> (34) Lt Ekström Serg Kjellberg Ofu Sax Fu Hultén	
<b>2. plut (Ubofvpl ptrp m fl sjv)</b> (27) Fj Bogren Ofu Hansson Ofu Gummesson Fu Pettersson	
<b>3. plut (Vpl Ah ptrp m fl sjv)</b> (34) Serg Myrskog Ofu Hassel Fu R O H Svensson Fu Mattsson	

#### Förkortningar:

Ov	= överste
Ovl	= överstelöjtnant
Mj	= major
Kn	= kapten
Lt	= löjtnant
Fk	= fänrik
Fürv	= förvaltare
Fj	= fanjunkare
Serg	= sergeant
Rustm	= rustmästare
Ofu	= överfurir
Fu	= furir

#### UTNÄMNINGAR OCH BEFORDRINGAR

Löjtnanterna i trängtruppernas reserv J O Westin, T B J Troedsson, C O E Hartlow, N J E A Åkesson och P T H Persson har förordnats såsom kapten i trängtruppernas reserv f o m 1/2.

Sergeanterna vid trängtrupperna N B Mjörnmark, S B Bengtsson, L G A Rhodin, K A Nilsson, E B Boo, S A Persson och K H Bogren har utnämnts till fanjunkare i trängtrupperna f o m 1/4.

Biträdande arméteknikern J S A Nilsson har utnämnts till armétekniker vid tygtekniska kåren f o m 1/4.

Korp/Vpl H B Andersson har utnämnts till biträdande armétekniker f o m 1/4.

Löjtnant C-G Ugge har utnämnts till kapten i med förordnande såsom kapten vid intendenturkåren f o m 1/4.

Till furirer vid regementet har f o m 2/3 utnämnts korpralerna Johansson, R Jacobsson, Klint, Axelsson, U F G Nilsson, Thuvesson, Nordblad och Pettersson.

Löjtnant L P Parsberg (Lv 3) har utnämnts till löjtnant i och med förordnande såsom löjtnant vid intendenturkåren f o m 1/4.

Till överfurirer vid regementet har f o m 1/5 utnämnts furirerna Gummesson, Göthenqvist, Sandin, Möller och Ask.

Fanjunkare S A Sjöström har utnämnts till förvaltare (i truppjänst) f o m 1/7.

Fanjunkare Lundberg har utnämnts till förvaltare i med förordnande såsom förvaltare vid intendenturkåren f o m 1/10.

Tyghantverkare Sköld har utnämnts till förste tyghantverkare vid tygtekniska kåren f o m 1/7.

Armétekniker Malmqvist har utnämnts till tyghantverkare vid tygtekniska kåren f o m 1/7.

#### TJÄNSTGÖRING

Fanjunkare Wikner tjänstgör vid Arméns helikopter-skola f o m 1/4-t v.

Fanjunkare E Boo tjänstgör vid Arméns fotoskola (I 6) 1/4—31/3 1963.

Sergeant Arndt tjänstgör vid Ing 2 1/4—31/3 1963.

Kapten Lindstedt tjänstgör vid den svenska FN-bataljonen i Gaza såsom chef för sektion II i bataljonsstaben 20/3—28/10.

Furir Nordfeldt tjänstgör vid den svenska FN-bataljonen i Gaza såsom chef för drivmedelströssen — stabs- och trosskompani — 23/3—28/10.

Kapten Florén tjänstgör vid den svenska FN-bataljonen, sambandsavdelningen, i Gaza med placering som sambandsofficer vid FN högkvarter 24/9 1962—15/5 (omkring) 1963.

Överfurir Håkansson tjänstgör vid den svenska FN-bataljonen i Gaza såsom chef för tunga transportgruppen 2/10 1962—15/5 (omkring) 1963.

#### KOMMENDERINGAR

Kapten D605 har ställt till chefsen för A 3 förfogande 2/4—4/5.

Fanjunkare Sjöström, förste arméteknikerna Persson och Nilsson har ställt till chefsen för I 6 förfogande 29/3—19/4.

Tyghantverkare Collin har ställt till chefsen för A 7 förfogande 8/3—14/4.

Fanjunkare Lundberg står till generalintendentens förfogande 26/4—30/9.

Kadett Lundborg och förste armétekniker Nilsson har ställt till befälhavaren för försvarsområde 31 förfogande 12/6—22/6 vid ungdomslägerkurs i Tylebäck.

Kapten Ramstedt, sergeant Lindell, kadett Lundborg och förste armétekniker Persson har ställt till befälhavaren för försvarsområde 31 förfogande 24/6—7/7 vid lägerkurs i Tylebäck.

Rustmästare Ekenberg har ställt till Svenska Röda Korsets förfogande 8/7—21/7.

Löjtnant Curt Sjöo skall stå till chefsen för Arméns underhållsskola förfogande 15/10—20/6 1963.

#### PLACERINGAR

Kapten Block vid utbildningsavdelningens repetitions-övningsdetalj f o m 1/1.

Kapten Bouveng vid Arméstabens trängavdelning f o m 1/3.

Kapten Lindstedt vid I. militärbefälstaben f o m 1/11.

## SOLDATHEMMET

vid T 4 - HÄSLEHOLM - Tel. 109 01

Ljus, varma och trevliga lokaler. Lös- och skrivrum. Garderob. Kafé — Försäljning av frukt, karameller, choklad och tobaksvaror.

— BORDTENNIS —

TELEFONHYTT

TV

## NYNÄS

### Bensin- & Servicestation

BRODERNA THYGESSON

Hässelholm - Telefon 116 88

Allt vad som tillhör en modern servicestation

## MATTSSONS

Pappershandel

Hässelholm

RIT- och KONTORSmateriel



## UTBILDNING

Fanjunkare Håkansson är elev vid förvaltarkurs i tygtjänst 1962—1963 vid TygS.

Fänrik Enqvist och överfurir Jonsson har genomgått befälkurs i befästningsarbeten 9/4—19/4.

Sergeant Mårtensson och överfurir N E Karlsson har genomgått befälkurs i befästningsarbeten 26/3—6/4.

Kapten Eck har genomgått kurs i järnvägstransportledningstjänst 28/3—14/4.

Löjtnant Hansén har genomgått kurs för exploatörer vid Militärpsykologiska institutet 26/3—31/3.

Fanjunkare Bengtsson har genomgått kurs i tygreparationstjänst vid T 3 3/4—14/4.

Furir Wanstadius har genomgått grundkurs i fysisk träning för kompaniidrottsledare vid Gymnastik- och idrottsskolan 24/4—4/5.

Fänrik Sjöholm har genomgått kurs i skyddstjänst vid Arméns skyddsskola 25/4—18/5.

Kapten Sylvan och överfurir Nordström har genomgått repetitionskurs för brandbefäl vid Västerås stads brandkår 9/4—14/4.

Rustmästare A Johansson har genomgått kurs i brandtjänst för fasta vaktchefer vid Södertälje stads brandkår 7/5—10/5.

Överfurir N Johansson har genomgått kurs för vaktchefer vid K 3 8/5—18/5.

Konsulent Holmgren har genomgått kurs i personalvårdstjänst för konsulenter vid Svarta 15/5—18/5.

Major Folke, kaptenerna Döös och Larsson har genomgått stabs- och sambandskurs vid Arméns signalskola 15/5—18/5.

Fänrikarna Sjöholm, Holm, Svensson och Lindulf har genomgått stridskurs för subalternofficerare vid Infanteriets stridsskola 17/7—5/8.

Kapten Larsson har genomgått bataljonschefskurs vid Pansartruppskolan 15/5—21/6.

Sergeant K G Bengtsson har genomgått maskinkurs i arbetsledning vid Arméns fältarbetskola 2/5—12/5.

Överfurir S-A Andersson har genomgått kurs i signal-tjänstkontroll vid Arméns signalskola 7/5—19/5.

Rustmästarna Hydén och Nilsson, överfurirerna Tell, G Andersson, Håkansson, Hansson, Hassel och S-A Karlsson har genomgått kvartermästarkurs för underbefäl vid T 1 2/5—30/5.

Sergeant Kjellberg har genomgått kurs i skyddstjänst vid Arméns skyddsskola 27/6—21/7.

Furirerna Hulén, Hansson, Malmström, Olsson, J L O Nilsson, R O H Svensson, Järnhäll, J A Jacobsson, Björk och L H E Jönsson har genomgått instruktörs-skola II 1962.

Furirerna A Svensson, Arvell, Thörnquist och Osberg har avlagt realexamen vid Försvarets Läroverk.

Armétekniker D A E Erländsson genomgår kurs på lastterrängbil 937 för mekanikerpersonal vid AB Scania Vabis i Södertälje 13/8—17/8.

Fänrikarna Sjöholm, Holm, Svensson och Lindulf är elever vid förberedande utbildning i motortjänst vid Arméns motorskola 6/8—24/8.

Fänrikarna Sjöholm, Holm, Svensson och Lindulf är elever vid trängofficersskolan 16/10—11/5 1963. Skolan är förlagd till Arméns underhållsskola.

Kadetterna Viebke, Smith, Håkansson och Andersson är elever vid Officerskursen 1962—1963 vid Krigsskolan, Karlberg.

Löjtnant Ekström är elev vid signalofficerskurs vid Arméns signalskola 23/10—10/4 1963.

TAPETER — även plast

*Oblssons Färghandel*

Tel. 121 70

Ostergatan 34

Bo på

**Hotell CENTRUM**

HÄSSLEHOLM

Finjagatan 11

Tel. 105 46

Allt för hygien

★

*Malmströms Parfumeri*

Hässleholm — Telefon 100 10

**Mörcks Kaffe**

*Gott till sista droppen*

★

STORTORGET - TELEFON 100 24

# Signalist

— några intryck



Signalist — o avundsvärda syssla, o ärofulla och intressanta jobb, som åt sina utövare ger ovanskelig ära och få utskällningar — hur ofta stiger inte det utropet från alla de stackars medmänniskor, som dväljs i ammunitiondepåer eller drivmedelsplatsgrupper, bland sjukbärare eller pionjärer. Man kan konstatera med en gång att det inte är en alltför utprägglad skönmålning. Att vara signalist vid trängen är, tycker jag, en nåd att stilla bedja om och något att hett ästunda. Visserligen förväntas man kunna bygga 1 km kabel på den hutlöst korta tiden 25 min. och bryta samma kabellinje på ännu kortare tid och visserligen anses det inte som något brott mot mänskligheten att lasta på en signalist en radio å 22,2 kg eller en kabelmes med obetydligt lägre vikt så att ryggformen ger signalisten en viss likhet med en upprättstående banan — en liknelse, mot vilken man i det längsta med all kraft värjer sig — men ett signalistliv har så många andra glada moment att bjuda att den signalist, som inte hittar dem, måste betecknas som en ovanligt dålig sådan. Att vara signalist är trots allt att vara specialutbildad för den synnerligen väsentliga uppgiften att skaffa förbanden samband, så att befälet kan ringa hem och fråga när kaffet blir klart på fredag. Detta bör skänka — och skänker! — signalisten den djupa och varma tillfredsställelsen att vara till nytta med sin lilla, lilla bit i det stora stora hela, som är så viktig för hans självkänsla och trygghet i tillvaron. Men allt detta ligger långt, långt fram i utbildningen under rubriken "Manöver". Dessförinnan är det så mycket man har lärt sig. Man har lärt sig hur man bygger kabel om man vill ha den avsliten av väghyllar

och andra fiender, dvs hur man bygger linje när befälet inte är i närheten. I stället för att (som faktiskt ofta sker) med linjestängen hänga kabeln på de reglementerade tre meternas höjd i träden, placerar man all utrustning utom en kabelmes med rulle centralt, t ex i en bil. Därefter tar den i slagsmål minst förfarne i sällskapet kabeln på sin bågande rygg och promenerar till målet för byggnad, lämnande efter sig en kabel, som på ett pittoreskt sätt hängts upp på markens örter och mindre buskar på omkring en halv meters höjd. Denna form av linjebyggnad är en utmärkt ersättning för larmmineringar och kan även användas som snaror för kaniner. Men man lär sig mycket mer. Man lär sig hur man kortsluter en automatstation med en skruvmejsel, man lär sig tränga in hos darrande civilpersoner för att koppla bort deras telefon. Man lär sig också korrekt signaldisciplin, upprättande och betjänande av växel, hur man får kaffe i en bondgård och hur man kvitterar ut sin avlöning. Och parallellt med denna specialutbildning skolas signalisterna givetvis till soldater genom fysisk träning, exercis, skydds-, terrängtjänst osv ehuru till all lycka i relativt liten omfattning. Men man får i alla fall en liten inblick i stridande förbands besvärligheter, när man ålar medelst hängning till i höjd med något befäl eller forcerar hinderbanan med avsevärd risk för liv och lem.

Dessa och tusen andra saker gör en i alla fall till sist till signalist, en företeelse, som ska passas in i det stora tunga pansarinfanteribrigadunderhållsbataljonsmaskineriet. Denna inpassning sker under de s k fälttjänstövningarna, de företeelser, som rymmer så mycket av blod, svett, tårar, kyla



och olust, och som sveper in en del av militärtjänstgöringen i svart — men dock minnesvärt — vintermärker. Visst är en manöver klart olustbetonad, visst är den någonting man inte ens skulle släppa ut en hund i (för hur skulle den då klara sig?), men en manöver är samtidigt, när man väl vant sig en smula vid företeelsen, något som kan skänka soldaten (läs: signalisten) den djupaste tillfredsställelse med sig själv och tillvaron — och den ger upphov till många glada samtal efteråt. En manöver är det tillfälle då signalisten i strid med mörkrets makter och oförstående befäl samt en i buskarna lurande B-styrka förväntas vinna stora segrar över sig själv och hela världen och med sin materiel och sitt kunnande (!) skaffa förbandet det det högst av allt ästundar — samband. Här urskiljer man nu ett flertal typer av signalister. Vi har först de mannar, som stannat kvar på moderplutonen, sambands- eller stabsplutonen inom stabskompaniet. Dessa vareler kommer långt ifrån alltid att utföra normala signalistysslor. I stället kan det inträffa att de reser tält av olika slag — förläggningstält, stabstält och förbandstält mindre t ex — irrar omkring i försök att hitta sina eldställningar eller t o m står post. Detta sistnämnda är emellertid lyckligtvis på väg att bli en sällsynt företeelse sedan andra delar av kompaniet övertagit posttjänsten. Och det får ju ur signalist-synpunkt betecknas som ett framsteg. Nu finns det emellertid även vid stabskompaniet signalister, som verkligen arbetar som signalister, och här kommer vi i kontakt med en variant av den i fält arbetande signalisten. Vid en ubhatstap, som det här är fråga om, ansluter man oftast två ledningar till permanenta nätet och drar sedan in dessa till en fältväbel. Alltnog, vid denna växel placeras nu en signalist, som till sitt förfogande har en stor mängd mystiska knappar, snören, skruvar och håll, med vilka man, om man behandlar dem rätt, kan bringa abonnenter/förband utifrån linjen i kontakt med telefonistplatser och annat smått och gott under växeln. I praktiken går det i allmänhet till så att man, när man äntligen, sedan numret varit upptaget i 22 minuter, får kontakt, hör växelsignalisten säga "Vänta!", varefter man växelvis hör 1) den man begärt att få tala med, 2) en helt annan, obekant person, 3) "Vänta!" på nytt, 4) alla som samtalar i det tält där växeln står, 5) alla som för tillfället finns på nätet samt 6) ingenting, varefter man bara har att konstatera att samtalet brutits. Sådana små förtretligheter kan man emellertid ta med jämmod i den fasta förvisningen att fram kommer man, förr eller senare. Tålmod är en god signalistegenskap.

Vi säljer:

Good-Year, Trelleborg däck

Ringcentralen

Gröningsplan - Tel. vx 142 20

Fjellströms

Guldsmedsaffär

Järnvägsgatan 23

Tel. 113 45

Men signalisterna på staben har även annat att göra. En del bygger till exempel linje för att man ska ha något att ansluta växeln till, en inte oväsentlig uppgift, som utförs helt i det tysta utom om byggnaden skulle misslyckas. En del väntar på att få rycka ut med de förmåliga små ultrakortvägsstationerna och den vägen få kontakt med signalistkamrater på annat håll, och en del, slutligen, har blivit över vid organiserandet och ägnar sig följaktligen åt att äta och sova.

Avsevärt skild från denna form av signalist, stabssignalisten, framsläpar förbandssignalisten sitt mödosamma liv. Han igenkänns på att han alltid har det bäst på alla övningar, alltid kommer hem först och alltid är tröttast efteråt. Den, vars uppgift det är att skriva dessa rader, har under ett flertal bataljonsövningar skaffat sig en viss erfarenhet av förbandssignalistens liv och kan konstatera att det på en del punkter skiljer sig från stabssignalistens. Han förekommer sålunda i ett betydligt mindre antal än denne, har sålunda ett tyngre ansvar vilande på sina ofta rätt spåda axlar, men för också ett mer sambandstjänstbetonat och därigenom både aktivare och intressantare le-

verne under fälttjänstövningarna (anser undertecknad). Förbandssignalisterna ingår i staben på det främmande kompaniet till ett antal av 2 å 3. De disponerar stabsbil eller därmed jämförbart för transport av sina utrustningar och är till stor del frikopplade från kompaniets övriga sysslor. En förbandssignalist går sålunda inte post, reser mycket sällan tält och ingår knappast utom just i egenkap av signalist i kompaniets stridande avdelningar. A andra sidan vet han att han kommer att drabbas av linjebyggnad (vilket han emellertid föredrar framför tältresning), och han tyngs som sagt av ett väldigt ansvar för att sambandet verkligen ordnas. När alla linjer är ordnade och telefonerna på plats, kan det bli (och blir det oftast) mycket ont om vila och sömn eftersom alla signalister ytterst sällan samtidigt befinner sig i stabstält. Men närheten till kompanibefälet och befattningen som förmedlare av alla meddelanden ger en nästan kamratlig inställning till befälet och en inblick i de stridande förbandens förehavanden, som är både roande och givande. Man får uppleva den säregna ägandekänsla, som en signalist känner där han sitter i det mörka och dammiga tältet, svartsjukt bevakande de telefoner han själv fört med sig, anslutna till den ledning han själv byggt. Man får känna den jublande pirring av nervöst jäkt, som infinner sig när man samtidigt talar i radiomikrofonen och luren till kompaniets inre nät och det ringer i huvudtelefonen. Man får rapportera — med en röst som man hoppas låter kall och hård som is — ett fientligt eldöverfall medan kpistarnas knackande ännu sliter sönder den blåsvarta vinterkvällens tystnad någonstans utanför tältöppningen. Och man upplever förstås också tillsammans med alla andra de tysta vandringsarna på mörka skogsstigar, när mörkret är både vän och fiende eller andlös och sömnig väntan i eldställningen på att något skall hända efter den första salvan vid något av postställena. Man äter sin mat i någon skogsbacke i regn eller snö eller uppehållsväder, man går omkring med halsduken ordnad till "tät klädsel", man sitter eldpost i varmt sömniga tält — kort sagt, man är på manöver. Och allt detta som först var högst obehagliga sensationer smälter inför ens ögon och blir till rutin; man vänjer sig, och man vänjer sig fort — ja, man når nästan till den punkt där livet "i busken" upphör att vara något att frukta.

Livet som signalist i fält innebär tvära kast mellan relativt grå rutin och perioder av våldsam verk-

sambet. När man anländer till en grupperingsplats, gäller det att blixtsnabbt hitta närmaste telefonledning, vilka man lägger sina kopplingskrokar på. Sedan man anhållit hos abonnenten att få använda telefonen (vilket man får — "ja, det är väl inget annat att göra...") bygger man linje till stabstältet. Denna linjebyggnad bör ske reglements-enligt på tre meters höjd — en B-styrka drar sig inte för att klippa av en markledning om den hittar en! — och så snabbt som möjligt med tanke både på eget samvete och på kompanichefen. Efter detta vidtar kompletterande arbete, som t ex byggandet av ett internt kompaninät (något som man har stor nytta av). När dessa saker är klara, har signalisten en lugn tid framför sig, endast avbruten av telefonsignaler, utspisningar, eldöverfall, utryckningar

ELIASSONS

BAGERI, SPECERI- och DIVERSEAFFÄR

Vid T 4 - Tel. 106 19

**GÅ EJ ÖVER BRON**  
för att rakas och klippas!

Gå till **ODDS**  
Frisérsalong vid Finjagatan



Iris Blomsterhandel

HÄSLEHOLM - Tel. 102 17

**BENGTSSONS**  
JÄRNHANDEL

Tel. 100 13, 103 12



med larmstyrkan och annat smått och gott. Tills en fasans minut order kommer om förflyttning. Därmed utlöses en febril verksamhet på signalistfronten. Alla ledningar ska in, vilket är ett mycket ansträngande arbete och troligen det värsta en signalist har att göra. Det är bråttom, ty om några kan fördröja ett förbands avmarsch så är det just signalisterna. Skall linjebrytningen ske i mörker, kan man förresten nästan lämna in direkt. Men det brukar gå. Jag känner inte till något fall där det på allvar har kärvat till sig för signalisterna på något förband vid brytandet av ledningsnätet. Men där man springer i skogen med kabelmesen på magen under vildsint vevande är man inte vänskapligt inställd till något eller någon. Man har våldsamt ont i rygg och handleder, kabeln sitter fast överallt, man tappar ägodelar, lyser överallt med ficklampor trots ljuddisciplinen, brakar fram som ett gäng levnadsglada elefanter trots ljuddisciplinen och bär sig överhuvudtaget åt. Men desto underbarare är det ju att efteråt få vila sin trötta rygg mot en VW-buss' barmhärtigt mjuka ryggstöd med känslan av att ha gjort ett bra jobb.

En signalists verksamhet under fälttjänstövningarna är alltså synnerligen specialbetonad, och detta lägger hans utbildning grunden till. Signalistutbildningen är långt ifrån besvärlig och dessutom ofta både intressant och trevlig, till vilket befälet givetvis bidrar, vilket det i hög grad gjort på den nu uttryckande signalplutonen. Som signalist har man också fått tillfälle att känna den form av kamratskap, som förutom inom kasernens murar kan odlas per telefonledning under manövrarna. På signalplutonen liksom naturligtvis på de flesta andra plutoner hinner man under de dryga tio månadernas tjänstgöring svetsas ihop till ett gäng, som har mycket trevligt tillsammans och i varje fall delvis kan förväntas hålla ihop även efter utryckningen. Känslan av kamratskap, som kanske till leda har framhållits i propagandaartiklar för krigsmakten, finns där och är angenäm att uppleva. Trots allt negativt som naturligtvis kan sägas om militärtjänstgöringen, kan jag inte komma ifrån att min tid som signalist vid T 4 har varit en tid fylld av upplevelser, som kommer att finnas kvar länge i minnet. Och när MUCK lyser i glödande bokstäver mot en ljusnande horisont, undrar man om man ändå inte har genomgått en av de nyttigaste och mest annorlunda perioderna i sitt liv. Att man har genomgått den som signalist gör ju inte saken sämre.

Lars Johanson.

## Ny officer vid regementet



Kapten Sven Bertil Döös  
Född 13/11 1916. Fänrik 13/4 1939.  
Löjtnant 4/4 1941. Kapten 1/4 1947.

Bliv  
medlem  
i  
kamratföreningen

# MOTORSPORT

Motorofficeren vid regementet kapten Florén deltog som lagledare vid årets militärmästerskap i motorsykel och ger några glimtar från tävlingen.

MM mc 1962 gick av stapeln 4/6—6/6 1962 med I 7 som arrangör. Tävlingsledningen hade valt att flytta ut tävlingen från kasernområdet till Smedstorp i det vackra Osterlen, en populär åtgärd, som var väl motiverad ur turistsynpunkt inte minst för det engelska armélaget som deltog i tävlingarna. Vädret var dessutom vackert. Tävlingarna som gick över tre dagar, var mycket krävande ur både fysisk och teknisk synpunkt.

I orienteringskörningen fullföljde slunda endast nio st av de tävlande och i tillförlitlighetskörningen undskred endast 24 av 56 startande respittiden eller fullföljde tävlingen.

Prickbelastningen i trialtävlingen varierade från segrarens 20 prickar till 56:ans 139 prickar.

Varför nu detta trots allt ganska nedslående resultat? Först kan utan tvekan konstateras att cirka en tredjedel av de tävlande måste betecknas som kvalificerade som egentligen ej bort starta, d v s rena "blåbär".

Konstateras kan nog också att deltagarna i allt för hög grad voro otränade. Många hade ej kört en enda motävling sedan föregående MM mc. I bästa fall hade man kört 3—4 tävlingar det senaste året. Mer, mycket mer träning är nödvändig.

Svårighetsgraden var åtminstone beträffande tillförlitlighetstävlingen i största laget. Det verkar som om denna gren tog musten ur de tävlande, vilket inverkade på nästa gren, orienteringskörningen.

Tävlingen började andra dagens morgon med trialmomentet som gick på nio sektioner från Smedstorp till kusten norr om Simrishamn. Sektionerna voro mycket trevligt upplagda och inpassade i terrängen med körning i berg och sand.

Som segrare utgick överfurir Falk, arméns motorskola, med 20 prickar. Överfurir Lindkvist, T 4, placerade sig på 4. plats med 28 prickar. Svenska armélaget ledtog sig 148 prickar medan engelska laget fick 147.

Stilarna i trialen voro mycket varierande. En hel del av deltagarna "satt ner i sadeln" på gammalt kavallerimanér och man undrar egentligen hur de kunde komma runt. Många av svenskarna hade vackra körstilar, men ifrågasättas kan om ej den engelske tränglöjtnanten Ovenden hade den vackraste stilen, väl "frigjord" från sin cykel, utan tvivel "a coming man". Gamle tävlingsröven militärpolissergeanten Timms körde rutinerat, men tog för många prickar på andra sektionen.

På eftermiddagen andra dagen avvecklades tillförlitlighetskörningen. Banan som av de tävlande betecknades som svår, gick från Smedstorp ut mot kusten och längs havsstranden och kördes tre varv. Även här triumferade MS, men nu med överfurir Bände som också ingick i armélaget. Han följdes tätt i hälsarna av engelske signalsergeanten Fayers.

Endast 22 av 56 startande fullföljde. Bästa T 4:ing var även här överfurir Lindkvist som med 44 prickar kom på 4. plats.

På natten andra dagen gick så orienteringskörningen i terrängen runt Smedstorp. Banan nütte cirka 15 mil. Manfallet blev stort. Endast 32 man av 56 stälde upp till start. Av dessa 32 fullföljde endast 9 st, varav 8 st kom i mål innan respittiden utgick. Inget T 4-ekipage fullföljde.

### Resultat:

#### Nationstävlingen (Trial+Tillförlitlighet)

Svenska laget		Engelska laget	
Öfu Bände, MS	43	Lt Ovenden	67
Öfu Jönsson, P 2		Serg Timms	
Öfu Svensson, Ing 1		Serg Lasota	
Öfu Eriksson, T 1		Serg Fayers	Plac: II

#### Orienteringskörning

Segrare: Överfurir Jönsson, P 2, 145 prickar

#### Trial

Segrare: Överfurir Falk, MS	20 prickar
4 Överfurir Lindkvist, T 4	28 ..
20 Furir Svensson, T 4	52 ..

#### Tillförlitlighet

Segrare: Överfurir Bände, MS	55 prickar
4 Överfurir Lindkvist, T 4	44 ..
20 Furir Svensson, T 4	53 ..

#### Militärmästar

Överfurir Jönsson, P 2

Tävlingen avslutades tredje dagens förmiddag med gemensam lunch vid vilken chefen för I 7, överste Bauer, förrättade prisutdelningen.

## Om något händer . . .

ha FORBANDSLADAN till hands

Allt i **SJUKVÅRD**  
**HYGIEN**  
**BARNAVÅRD**

**AB Nils Adamsson**

Första avenyen 10 — Håssleholm — Tel. 11240

# Liten Idrottskrönika



Segern på 100 m fritt Medin, 1. komp, får sin belöning av major Murray. T v Olsson, 2. komp, som blev två och i h trean Jakobsson, 4. komp.

På grund av orienterarehepatit (gulsot) har flera av de tidigare planlagda tävlingarna, där orientering ingår, inställts, vaför det inte finns så mycket att berätta om just nu. Det blir dock livligare under hösten, då förbudet mot orienteringstävlingar uppbör.

## Militär femkamp

Regementet skall 4/9 delta med 4 värnpliktiga i AM i militär femkamp för värnpliktiga. Tävligen äger rum vid I 5, Östersund. Tre gånger i veckan pågår nu träning med 9 intresserade elever.

Tyvärr har vi just nu inte så många befäl, som är intresserade av militär femkamp. Löjtnanterna Runberg och Wide är elever vid Militärbögskolan och löjtnant Nilsson har under vintern varit elev vid Träng-officersskolan, varför han inte haft tillfälle till träning. Några underofficerare, som tränar femkamp finns det tyvärr icke, däremot ägnar sig fortfarande överfuri Ingegar Jönsson och furir Wanstadus åt grenen.

## Fälttävling

SM i fälttävling går av stapeln vid I 1, Solna, 19/8. Som en liten träning inför denna tävling avhålls regementsmästerskapet i fälttävling 14/8. Tävligen omfattar skjutning med kulsprutepistol, punktorientering och fotorientering.

## Simning

Samtliga värnpliktiga har fått avlägga simprov 200 meter. Därvid visar det sig att omkring 150 värnpliktiga icke kan simma 200 meter. För dessa pågår nu simskola i Kristianstad simhall på tisdags- och torsdagskvällar.

Regementsmästerskapet i simning ägde rum 18/7 vid Vinslövs friluftsbad. Mest spännande gren blev den avslutande lagkappsfinalen, där tre kompanier låg praktiskt taget lika från start till mål. 4. kompaniets jämnhet

fällde utslaget och gav seger med knappast möjliga marginal före 1. och 8. kompanierna.

Bästa individuella resultat nåddes på 100 m fritt, där vpl Medin, 1. kompaniet sam i mål på tiden 1.08,0.

## Resultat av RegM i simning 18/7

### 200 m bröstsim

1. 451 Malmström	1. komp 3.52.1
2. 457 Johansson	1. komp 4.06.2
3. 371 Forsberg	8. komp 4.19.0
4. 413 Almkvist	2. komp 4.20.4

### 100 m ryggsim

1. 333 Eriksson	6. komp 2.02.6
2. 299 Alfrédson	1. komp 2.06.8
3. 395 Hoff	3. komp 2.10.1

### 100 m fritt

1. 451 Medin	1. komp 1.08.0
2. 431 Olsson	2. komp 1.20.7
3. 295 Jakobsson	4. komp 1.23.5
4. 295 Nilsson	3. komp 1.30.9
5. 243 Jonsson	6. komp 1.37.0
6. 373 Larsson	6. komp 2.11.0

### Livräddning

1. 373 Månsson	3 komp 0.53.5
2. 395 Friman	1. komp 0.57.5
3. 451 Medin	1. komp 1.02.8
4. 371 Gunnarsson	6. komp 1.42.2

### Lagkapp 10x25 m

1. 4. komp	2.40.0
2. 1. komp	2.40.1
3. 8. komp	2.40.9
4. 2. komp	2.54.5



# Sekreteraren har ordet



I främre raden från höger: Kristofersson, Thuresson, Nilsson, Holmquist, Berglundh, (Jönsson, Kkomp, ej med på bilden). Föreningens vice ordförande agronom Clemedtsson utdelar miniatyrfävarna.

Den av årsmötet 26/8 för år 1962 valda styrelsen konstituerade sig på styrelsesammanträde 22/12 1961 sålunda:

Ordförande: Överste F Nordström (vald av årsmötet).

Vice ordförande: Agronom C Clemedtsson (vald av årsmötet).

Sekreterare: Kapten C Florén.

Kassör: Fanjunkare Y Löfgren.

Fanförare: Förelidsförman B Bergquist.

Vice fanförare: Överfuri S Toft.

Som redaktör för Snapphanen utsågs kapten L Bouveng. Då kapten Bouveng kommanderats till trängavdelningen har redaktörskapet övertagits av löjtnant A Peterson.

Revisorer i föreningen är löjtnant Th Olsson och förvaltare O Svensson med fanjunkare E Ahlström och löjtnant N Jancke som suppleanter.

Styrelsen ber att till äggläse redaktören kapten Bure Kinnman få framföra ett hjärtligt tack för det arbete, som nedlagts under många år på tidningen och för kamratföreningen.

Kamratföreningens sedvanliga vinterträff ägde rum söndagen 18/2. Programmet inleddes med samling i gymnastiksalen och avslutning till regementschefen.

Därpå följde konsert av Armémusikkören i Kristianstad, ett programinslag som alltid är populärt.

Ett par filmer visades därefter bl a från vår FN-bataljons insatser i Gaza.

Huvudpunkten på programmet var ett uppskattat föredrag av major Folke om FN-tjänst i Kongo.

Vinterträffen avslutades med gemensam middag i matsalen.

Kamratföreningens miniatyrfävarna till främste soldat för utbildningsåret 1961—1962 har utdelats till nedanstående soldater vid regementschefens avtäckning av åldersklassen 20/3:

420429-335 Kristofersson	1. komp
410614-273 Thuresson	2. komp
410102-275 Nilsson	3. komp
410615-271 Holmquist	4. komp
420414-335 Berglundh	6. komp
420515-373 Jönsson	Kkomp

Kassören påminner om att årsavgiften endast är 4:— kronor och att den lämpligen kan insättas på postgiro 7 65 71.

Kamratföreningens årsmöte äger rum på Regementets Dag 1/9. Det är styrelsens förhoppning att föreningens medlemmar i så stort antal som möjligt sluter upp kring föreningens fana.

Visste Ni att det på T 4 finns fler kamratföreningar än regementets egen.

1952 års underbefälselever i signaltjänst på 3. komp har en förening som heter "Spettet". Ordförande är plutonchefen nuvarande fanjunkare Y Löfgren. Övrigt befäl på plutonen var överfurierna Toft och Sax.

Man har ett sammanträde per år på olika platser inom militärområdet. På programmet står orienteringar om utvecklingen på sambandsområdet, studiebesök t ex på radiostationen i Hörby, telefonstationen i Hälsingborg m m förutom kamratlig samvaro.

Vart 5. år träffas man på T 4 i samband med Regementets Dag och då ingår bl a prov i telegrafering i programmet. Resultatet av denna telegrafering är överraskande gott.

Föreningens medlemmar äro spridda från Stockholm till Malmö och ända är 40—60 % av medlemmarna med på träffarna. Alla medlemmar i "Spettet" äro dessutom medlemmar i Kamratföreningen.

Styrelsen tror sig veta att fler liknande föreningar finns bland före detta rekryter. Ni som är medlem i en sådan förening eller vet något därom tag kontakt med sekreteraren. Det är styrelsens önskan att få till stånd en kontakt med dylika föreningar och få dem att kanske förlägga sina sammanträden till Regementets Dag.